26/11/2019

Αρχιμ. Καλλίνικος Μαυρολέων: Δώστε μια αγκαλιά στο παιδί σας!

/ Ενορίες

Η παιδαγωγική λέει ότι δεν θα κλείσεις έναν δρόμο, αν δεν ανοίξεις έναν άλλον στη θέση του. Τι θα βάλουμε στη θέση της οθόνης, για να ασχοληθούν τα παιδιά με αυτό, που θα είναι το ίδιο ελκυστικό; Η λύση είναι να δοθούν στα παιδιά δραστηριότητες.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Στο "Ενοριακό Αρχονταρίκι" του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Τσιμούρης, Θεολόγος, φιλοξένησε την Δευτέρα 25 Νοεμβρίου, τον Αρχιμανδρίτη Καλλίνικο Μαυρολέοντα, επίτιμο εκπαιδευτικό, Καθηγούμενο της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίου Γεωργίου Βασσών Καρπάθου, σε μία συζήτηση με θέμα «Τα παιδιά μας αναπνέουν μέσα από τις οθόνες»

Οι οθόνες έχουν μπει στη ζωή μας, παρατήρησε ο π. Καλλίνικος. Κι έχουν μπει, όχι μόνο για να μας δώσουν καθαρό αέρα, αλλά έχουν γίνει και αρρώστια. Όχι μόνο στους νέους, αλλά και στα μικρά παιδιά και στους ενηλίκους.

Έχει μεγάλη δύναμη η οθόνη. Και όχι μόνο τα παιδιά, αλλά και οι μεγάλοι είναι κολλημένοι με την οθόνη.

Οι νέοι παίζουν διαδικτυακά παιχνίδια στο σπίτι, ατέλειωτες ώρες. Οι στατιστικές δείχνουν ότι οι έφηβοι στην Ελλάδα σήμερα, το λιγότερο 4 μ 5 ώρες την ημέρα, βρίσκονται μπροστά σε μια οθόνη. Και αυτές οι ώρες το σαββατοκύριακο γίνονται διπλάσιες.
«Είναι τέτοια η εξάρτηση από το παιχνίδι, που δεν σηκώνονται από την καρέκλα, ούτε για να πάνε στην τουαλέτα και αναγκάζονται να φοράνε πάνες!
Η τεχνολογία μας κάνει πιο εγωιστές και πιο απομονωμένους, από ποτέ. Ενώ ισχυρίζεται ότι μας συνδέει, αλλά τελικά η σύνδεση δεν γίνεται καλύτερη.
Ζούμε σε έναν κόσμο ψεύτικο και η χρήση της τεχνολογίας φέρνει κατάχρηση, και στη συνέχεια εθισμό.»
Τα παιδιά χάνουν πάρα πολύ προσωπικό χρόνο, που είναι για άλλες δραστηριότητες. Και για να μην τους φωνάζουν οι γονείς τους, παίζουν τη νύχτα, με αποτέλεσμα να κοιμούνται πάνω στο θρανίο.

Η όραση έχει μεγάλη δύναμη, τόνισε ο π. Καλλίνικος, γιατί μας δίνει την πιο καλή αντίληψη της πραγματικότητας. Ο ανθρώπινος νους αγαπάει την όραση πιο πολύ από όλες τις αισθήσεις, γιατί μας φανερώνει τον κόσμο καλύτερα.
Τα παιδιά σήμερα είναι μεγαλωμένα στον κόσμο της τεχνολογίας και αυτά είναι τα παιχνίδια της εποχής τους. Και οι μεγαλύτεροι δεν τα έχουν ενημερώσει για τους κινδύνους που κρύβονται πίσω από αυτά τα παιχνίδια και την συναναστροφή με το διαδίκτυο.

Στα παιδιά αρέσουν οι οθόνες, γιατί είναι μακριά από τους γονείς τους και τα βλέμματα τους, χωρίς παρατηρήσεις και μαλώματα. Παίζουν παιχνίδια, βλέπουν ταινίες, ακούν τραγούδια, ζούνε σε ένα κόσμο πολύ ωραίο και ευχάριστο γι’ αυτά.
«Η παιδαγωγική λέει ότι δεν θα κλείσεις έναν δρόμο, αν δεν ανοίξεις έναν άλλον στη θέση του. Τι θα βάλουμε στη θέση της οθόνης, για να ασχοληθούν τα παιδιά με αυτό, που θα είναι το ίδιο ελκυστικό;

Οι γονείς πρέπει να βάλουν κάποια όρια, κάποιους κανόνες σχετικά με το πόσο θα ασχοληθεί το παιδί με το κινητό, αν θα ασχοληθεί και από ποια ηλικία. Πρέπει να είναι αυστηροί με τα όρια και τους κανόνες που θα βάλουν.»
Η λύση είναι να δοθούν στα παιδιά δραστηριότητες, σημείωσε ο π. Καλλίνικος.

Η Εκκλησία έχει το πιο μεγάλο δίκτυο, οργανωμένο από αιώνες. Έχει τις ενορίες, τις λατρευτικές συνάξεις, συναθροίσεις πρόσωπο με πρόσωπο, κατηχητικά, νεανικές συντροφιές, κατασκηνώσεις. Οι ευκαιρίες είναι πολλές, όπως και οι οργανωμένες ενορίες. Αρκεί να αξιοποιηθούν από τους γονείς κατάλληλα.

Υπάρχουν ακόμη δραστηριότητες αθλητικές, μουσικές, καλλιτεχνικές, χειρωνακτικές, που μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά να ξεφύγουν από τις οθόνες.

Τέλος ο π. Καλλίνικος ανέφερε κάποιες ιδέες που μπορούν οι γονείς να εφαρμόσουν, μαζί με το παιδί τους:
«Δώστε μια αγκαλιά στο παιδί σας, να κάνετε μια εκδρομή, ένα ανέμελο πικνίκ, μια βόλτα στο δάσος ή σε ένα πάρκο, μία επιλεγμένη ταινία, να βάλετε μουσική και να χορέψετε, να δείτε μαζί την ανατολή ή τη δύση του ηλίου, να ζωγραφίσετε κάτι, να μαγειρέψετε, να διαβάσετε παραμύθια, μια βόλτα με το ποδήλατο, περπάτημα, ένα επιτραπέζιο παιχνίδι, διοργάνωση διαγωνισμών με τη συμμετοχή και φίλων, να φτιάξετε ένα άλμπουμ με αγαπημένες φωτογραφίες, επίσκεψη σε κάποιον ξεχασμένο συγγενή, να γράψετε γράμματα, να στείλετε κάρτες, να φτιάξετε ένα κολλάζ από εικόνες περιοδικών, με κάποιο θέμα, επίσκεψη σε μουσείο, να κάνετε ένα απλό πείραμα φυσικής, μια βόλτα στην παραλία, κάμπινγκ, μια γιορτή, να παρακολουθήσουν μια θεατρική παράσταση, μια βραδιά προσευχής.
Γιατί είναι οι γονείς που θα δείξουν στα παιδιά τους, τον δρόμο που οδηγεί στον Θεό.»
Φωτογραφίες: Παναγιώτης Καράπασιας